

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Ad Mysticos Divino Animo Praestantes Proloqvivm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

g̃e ñe
ãñe ãñe

AD MYSTICOS DIVINO ANIMO PRÆSTANTES

PROLOQUIVM.

DE dilectione loqui dulcè semper, ^a & iucundum est; experiri verò eam, atque sentire, multò suauius] cuius quidem experientiæ causa, totius nostræ deductionis labor insumitur. sed obsecro quem docebit Dominus scientiam, ^b & quem intelligere faciet auditum? nonne ab lactatum à lacte, auulsum ab vberibus? & ad puras, ac solidas spiritus operationes, dispositos? vndè etiam iure meritò, diuino animo præstantes duntaxat mysticos, in omnibus, & singulis, quæ tota parte hac secunda continentur, alloquimur; tanquam qui status incipientium, & proficientium, fidei exercitatione, absoluenterint, & diuino impulsu, ad perfectiora, & cœlestibus coniunctionibus viciniora, extendantur. frustra namque in his, aut legendis, aut practicandis, leuabit se supra se, qui gratia supernaturalis modi operandi, à Deo dignatus non fuerit.

Quod licet per se apud intelligentes, verum esse constet; nullo tamen consilij, vel admonitionis præsidio vñquam caueri potuit; quin vñusquisque iuxta bonæ, malæuè conditionis suæ arbitrium dijudicet; quod solis bonis, & illius negotij capacibus,

P 2

ad

a S. Bernard. b Esa. 28.

ad legendum expositum est. legunt ergo ambitionis vitio sciolit, ne diuina quæque, etiam profundissima; aut non intelligere, aut (quod reputationi suæ magis aduersari credunt) non practicare videantur: & vt vtrumque ad propriæ elationis pruritum magis, quam ad veritatem adstruant, magnificis subtilitatibus quæque cauillant; magis autem, vt tanquam bruta animalia, quæ quidem ignorant, blasphemant, quæ autem norunt in his corruptantur. Legunt verò in diuino amore iam exercitati, vt penitus magis, & intimiori perfectione iustificantur, & sanctificantur adhuc: quod quidem omnium nostrum, in schola arcani amoris studentium, est intentum, ac finis.

[Da ergo amantem, & sentit quod dico; da desiderantem, da feruentem, da in ista solitudine peregrinantem, atque fitientem, & fontem æternæ patriæ suspirantem; da talem, & scit quid dicam] ea enim vel maximè de causa; in frontispicio huius summæ, figuratum est cor ardens, & flammæ diuinam amoris. Vndequaque exhalans, atque ex imo centri, & fundi, ignem, & vaporem sumi, in diuinæ essentiæ sphæram, ejactulans: quodque diuinis illustrationibus, & caloribus reciprocè soueat; ne cum incipientium, aut etiam proficienium nonnullis, ab arcta via amicitiæ cœlestis quandoque deficiat.

Vobis itaque amantissimis Domini, quique in cœlis conversationem vestram collocatis, totum, quantumcunque exile sit, quod præstare potuimus; debetur, offertur, dedicatur, ac consecratur. vt autem in diuinis, fruitionibus perseverantem statum, & æternum, diuina benignitas nobis largiatur; median-

a S. Aug. tract. 26. in Joh.

tibus

tibus vestris orationibus; (quibus & multum tribuimus, & di-
uino animo præstantes summè valetis) humillimè, & ex imo
cordis deprecamur, ac simul amicè rogamus, vt mutua confe-
rentia, alia quidem à vobis metipsis [alia & ab alijs excogitata,
omnia autem à bonitate accepta; ad nos etiam mittere, & in
amicum beneficia conferre, non pigeat. nos enim etiam ratio-
nem nullam earum, quæ nobis de (Mysticis) traditæ sunt, in-
tra priuatos parietes continuimus; sed vobiscum communica-
mus quatenus, & nos dicere potuimus, & illi, quibus dicitur au-
dere.] denique [in Epithalamio ^b hoc non verba pensanda sunt,
sed affectus. Cur ita? nisi quod Amor Sanctus, quem totius
huius voluminis vnam constat esse materiam, non
verbo sit æstimandus, aut lingua; sed
opere & veritate.]

a S. Dion. de din. nom. cap. vlt. b S. Bern. de Cant. Cant.

